

У срібнім сяйві прожитих літ

*Уже нічого не чекаю,
Ні віншунвань, ні втіхи.
Літа за білими снігами —
Не догукатися до них.
Здається, вчора тільки з дому
Надії сповнений поїхав,
А вже невдовзі розпрягати
Мені належить вороних.
Була дорога як дорога,
Нічим не гіршою, ніж в інших,
Пізнав за кожним поворотом
Потроху радість і печаль.
І не візьмуся порівняти,
Чого із них бувало більше,
Про що не варто шкодувати,
За чим бере щемливий жаль.*

*З літами все переболіло.
Минулі знахідки і втрати
Вже не хвилюють, не тривожать
Так, як тривожили колись.
І дні буденні, нецікаві,
І ювілейні круглі дати
Отак неждано й невблаганно
З снігами білими злились.
Іще разок відпразникую,
Іще один минеться січень.
Вітри мелодію вітальну
Мені зіграють на дротах.
Згорять повільно і врочисто
Запалені тобою свічі.
І тільки пам'ять закигиче,
Немов самотній в небі птах.*

Ці щемливі поетичні рядки належать добре відомому у районі письменнику і журналісту Борису Боровцю. Саме з них розпочався його ювілейний вечір «У срібнім сяйві прожитих років», який відбувся недавно у читальній залі центральної районної дитячої бібліотеки. Про швидкоплинність літ написано чимало, але усвідомлення цієї швидкоплинності приходить до кожного по-різному. Ох, здається, вчора ми були студентами-філологами Рівненського педагогічного інституту, а сьогодні Борису, чи то пак Борисові Тимофійовичу - сімдесят. І іншим однокурсникам. Та й мені от-от... То де ж вони сьогодні, оті молоді, заповзятливі хлопці і дівчата, які наполегливо опановували премудрощі науки, відвідували заняття інститутської літературної студії і готувалися зривати поетичні зірки з неба, штурмувати вершини професійної майстерності? А ось же вони, перед вами. Правда, з уже посивілими скронями, з не надто стрункою статурою і гінкою ходою та з уже уміркованими мріями щодо зірок... Хоч загалом творча наснага підносить душу, проганяє старість, радує результатами.

Якщо говорити про Бориса Боровця, то вони у нього дуже вагомі. З 1993 року, коли вийшла його перша поетична збірка «На берегах печалі», він до сьогодні видав 17 книжок віршів, художньої, документальної прози, літературних портретів колег. Серед них знаковими є поетичні збірки «Творчий знак полів», «Голос трави», «65 на 65», публіцистична книга-діалог «Поклик творчості» (у співавторстві з Андрієм Кондратюком), спогади «Фанат або хроніка одного життя», роман «Загида», повістини «Завія».

Борис Боровець - член Національних спілок журналістів і письменників України, лауреат обласної літературної премії ім. Світочів, він більше двадцяти років очолював районну газету «Надслучанський вісник» і нагороджений Золотою медаллю НСЖУ. Тісна творча дружба єднала протягом багатьох років Бориса Тимофійовича з колегами-письменниками Євгеном Шморгуном, Андрієм Кондратюком, Петром Сорокою.

Про все це і йшла мова під час ювілейного заходу. В тому, що він пройшов, так би мовити, на одному подиху, відзначався творчою атмосферою неабияка заслуга працівників центральної районної бібліотеки, які підготували його. Недарма ведуча Людмила Яковишина зазначила:

-Хоч надворі зима, проте в нашому залі тепло від биття гарячих сердець, сяйва привітних очей друзів, шанувальників творчості нашого земляка. А урочисте слово ювілей, коли воно стосується особистості творчої, має не лише значення святковості. Ювілей - це той острів у морі життя, допливши до якого, переведеш подих і озирнешся, щоб підбити підсумки і кинеш погляд уперед, оцінюючи перспективи.

Програма урочистості розпочалася з перегляду сімейного альбому ювіляра. В ході знайомства з його сторінками Л. Яковишина, її колеги-бібліотекарі розповідали про дитинство Бориса Боровця, його батьків, шкільні, студентські роки, перші здобутки на творчій ниві.

Розділити радість ювіляра з нагоди свята завітали його дружина Тетяна Володимирівна, донька Зоряна, внучка Катруся.

Прекрасний презент татові до 70-го дня народження підготувала донька Мирослава, подарувавши йому ще одного внука Яна. Це повідомлення присутні в залі привітали бурхливими оплесками. Прозвучала також пісня Володимира Козака на слова Бориса Боровця «Зустріч з долею», а Марія Рябчук зворушила учасників дійства ліричним танцем під цю мелодію.

Зі щирим вітальним словом до ювіляра звернувся голова районної державної адміністрації Віталій Люшин. Він поділився своїми враженнями від знайомства з романом «Загибля», давши йому дуже високу оцінку, і побажав авторові нових творчих досягнень.

Відомий поет і прозаїк, лауреат літературної премії імені Лесі Українки Євген Шморгун назвав вихід книг Б. Боровця «Загибля» і «Завія» явищем загальноукраїнського масштабу, охарактеризував їх як літературу високого зразка.

Сердечно привітали свого земляка вчителька української мови і літератури Балашівського опорного закладу ЗОШ I -III ст. Лілія Хурсяк та учень цієї школи Тарас Хурсяк, який підготував науково-дослідницьку роботу, проаналізувавши використання автором діалектів Полісся.

Чимало хороших слів на адресу ювіляра і організаторів вечора сказали літератори, громадські діячі Зоя і Богдан Дідичі, художниця Ольга Осейчук, директор телерадіокомпанії «Березне» Лілія Горбатюк. А кандидат філологічних наук, поетеса Тетяна Марцинюк написала в честь ювіляра майже поему. Поетичним словом привітав його і колега, заступник головного редактора районної газети « Надслучанський вісник», поет-пісень, лауреат премії ім. Горопахи в галузі журналістики Павло Рачок.

Програма ювілейного заходу була щедро оздоблена віршами автора, майстерно прочитаними Людмилою Сущевською, Галиною Діхтяр, Людмилою Яковишинрю, учнями економіко-гуманітарного ліцею та піснями у виконанні Мирослави Мішкевич, Ігоря Наюрнюка, Павла Поліщука, Наталії Михальчук, Василя Шнайдера.

Директор районної централізованої системи публічно-шкільних бібліотек Лариса Гарбар на закінчення побажала Борисові Боровцю нових успіхів у літературній діяльності, продовження творчої співпраці з центральною районною бібліотекою.

Зі щирим вдячним словом до працівників бібліотеки, шанувальників поетичного слова звернувся і ювіляр та відповів на всі запитання присутніх.

Надія ЯРМОЛЮК.

Фото Павла РАЧКА.